

Úřední věstník

Evropské unie

C 111 E

Svazek 48

České vydání

Informace a oznámení

11. května 2005

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Informace

Rada

2005/C 111 E/01	Společný postoj (ES) č. 14/2005 ze dne 20. prosince 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES ze dne ... o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS	1
2005/C 111 E/02	Společný postoj (ES) č. 15/2005 ze dne 22. prosince 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2005 ze dne ..., kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, pokud jde o přístup služeb členských států příslušných pro vydávání osvědčení o registraci vozidel do Schengenského informačního systému ⁽¹⁾	19
2005/C 111 E/03	Společný postoj (ES) č. 16/2005 ze dne 24. ledna 2005 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES ze dne ..., kterou se mění směrnice Rady 76/115/EHS o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kotevních úchytů bezpečnostních pásů motorových vozidel ⁽¹⁾	23
2005/C 111 E/04	Společný postoj (ES) č. 17/2005 ze dne 24. ledna 2005 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES ze dne ..., kterou se mění směrnice Rady 77/541/EHS o sbližování právních předpisů členských států týkajících se bezpečnostních pásů a zádržných systémů motorových vozidel ⁽¹⁾	28
2005/C 111 E/05	Společný postoj (ES) č. 18/2005 ze dne 24. ledna 2005 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES ze dne ..., kterou se mění směrnice Rady 74/408/EHS o sedadlech, jejich ukotvení a opěrkách hlavy motorových vozidel ⁽¹⁾	33

CS

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Informace)

RADA

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 14/2005

přijatý Radou dne 20. prosince 2004

s ohledem k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES ze dne ... o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS

(2005/C 111 E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V návaznosti na sdělení Komise o trvale udržitelném rozvoji vybrala Evropská rada cíle jako obecné vodítko pro budoucí vývoj v prioritních oblastech, jako jsou přírodní zdroje a veřejné zdraví.
- (2) Voda je vzácným přírodním zdrojem, který by měl být s ohledem na jeho jakost chráněn, střežen, spravován a podle toho by s ním mělo být nakládáno. Zvláště povrchové vody jsou obnovitelnými zdroji s omezenou schopností regenerace po nepříznivých dopadech lidské činnosti.
- (3) Politika Společenství pro životní prostředí by měla usilovat o vysokou úroveň ochrany a přispět k prosazování cílů zachování, ochrany a zlepšení kvality životního prostředí a ochrany lidského zdraví.

- (4) V prosinci 2000 přijala Komise sdělení Evropskému parlamentu a Radě o rozvoji nové politiky v oblasti vod ke koupání a zahájila rozsáhlé konzultace všech zainteresovaných a dotčených stran. Hlavním výsledkem těchto konzultací byla obecná podpora pro vypracování nové směrnice, která by byla založena na nejnovějších vědeckých poznatcích a věnovala by zvláštní pozornost širší účasti veřejnosti.

- (5) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁴⁾ obsahuje závazek zajistit vysoký stupeň ochrany vod ke koupání, včetně přezkumu směrnice Rady 76/160/EHS ze dne 8. prosince 1975 o jakosti vod ke koupání ⁽⁵⁾.

- (6) Podle Smlouvy musí Společenství při přípravě politiky pro životní prostředí mimo jiné přihlížet k dostupným vědeckým a technickým údajům. Tato směrnice by měla využít vědecké poznatky při zavádění nejspolehlivějších určujících ukazatelů k předvídání mikrobiologicky podmíněného zdravotního rizika a k dosažení vysoké úrovně ochrany. Měly by se provést další epidemiologické studie o zdravotních rizicích spojených s koupáním, zejména ve sladkých vodách.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 16.9.2003, s. 39.

⁽²⁾ Úř. věst. C 244, 10.10.2003, s. 31.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 21. října 2003 (Úř. věst. C 82 E, 1.4.2004, s. 115), společný postoj Rady ze dne 20. prosince 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 31, 5.2.1976, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízení (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

- (7) Ke zvýšení účinnosti a rozumného využívání zdrojů musí být tato směrnice úzce koordinována s ostatními právními předpisy Společenství týkajícími se vody, např. se směrnicemi Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod ⁽¹⁾ a 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů ⁽²⁾ a se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽³⁾.
- (8) Dotčené osoby by měly být odpovídajícím způsobem informovány o plánovaných opatřeních a o pokroku při provádění. Veřejnost by měla dostávat odpovídající a včasné informace o výsledcích monitorování jakosti vod ke koupání a opatřeních k řízení rizik, aby se předešlo zdravotním rizikům, zejména v souvislosti s předvídatelnými případy krátkodobého znečištění nebo výjimečných situací. Měly by se použít nové technologie, které umožňují, aby byla veřejnost informována o vodách ke koupání v rámci celého Společenství efektivním a srovnatelným způsobem.
- (9) K monitorování je třeba použít harmonizované metody a praktiky rozboru. Jakost je nutné sledovat a posuzovat v delším období, aby bylo možno dosáhnout reálné klasifikace vod ke koupání.
- (10) Shoda by měla být záležitostí vhodných opatření řízení a zajištění jakosti, nejen měření a výpočtů. Proto je vhodný systém profilů vod ke koupání, který by umožnil lepší pochopení rizik a poskytl základ pro opatření řízení. Zároveň by se měla zvláštní pozornost věnovat dodržování norem jakosti a hladkému přechodu od směrnice 76/160/EHS.
- (11) Dne 25. června 1998 podepsalo Společenství Úmluvu OSN/EHK o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva). Právní předpisy Společenství by se měly náležitě sladit s touto úmluvou za účelem její ratifikace Společenstvím. Proto je vhodné začlenit do této směrnice ustanovení o přístupu veřejnosti k informacím a zajistit účast veřejnosti na jejím provádění.
- (12) Jelikož cílů této směrnice, totiž dosažení dobré jakosti vod ke koupání a vysoké úrovně ochrany členskými

státy na základě společných norem v rámci celého Společenství, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států a může jich být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (13) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁴⁾.
- (14) Trvalý význam politiky Společenství v oblasti vod ke koupání je zřejmý každou koupací sezonu, jelikož chrání veřejnost před znečištěním způsobeným nehodou i trvalým znečištěním, ke kterému došlo v oblastech koupání ve Společenství nebo v jejich blízkosti. Celková jakost vod ke koupání se od vstupu směrnice Rady 76/160/EHS v platnost značně zlepšila. Směrnice však odráží stav poznání a zkušeností z počátku sedmdesátých let. Od té doby se změnil způsob využívání vod ke koupání stejně jako stav vědeckého a technického poznání. Uvedená směrnice by proto měla být zrušena,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Tato směrnice obsahuje ustanovení pro:

- a) monitorování a klasifikaci jakosti vod ke koupání;
- b) řízení jakosti vod ke koupání a
- c) informování veřejnosti o jakosti vod ke koupání.

2. Účelem této směrnice je zachovat a chránit životní prostředí, zlepšit jeho kvalitu a chránit lidské zdraví, a to doplněním směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

⁽³⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).

3. Tato směrnice se vztahuje na jakoukoli část povrchových vod, u které příslušný orgán očekává, že se v nich bude koupat velký počet lidí, a pro kterou nevydal trvalý zákaz koupání nebo trvalé varování před koupáním (dále jen „vody ke koupání“). Nevztahuje se na:

- a) plavecké a lázeňské bazény;
- b) ohraničené vody podléhající úpravě nebo používané k léčebným účelům;
- c) uměle vytvořené ohraničené vody oddělené od povrchových a podzemních vod.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice platí níže uvedené definice.

1. Výrazy „povrchové vody“, „podzemní vody“, „vnitrozemské vody“, „brakické vody“, „pobřežní vody“ a „povodí“ mají stejný význam jako ve směrnici 2000/60/ES.
2. „Příslušným orgánem“ se rozumí orgán nebo orgány, které členské státy určily k zajištění shody s požadavky této směrnice, nebo jiný orgán či subjekt, který byl pověřen tímto úkolem.
3. „Trvalým“ s ohledem na zákaz koupání nebo varování před koupáním se rozumí zákaz nebo varování trvajících nejméně jednu celou koupací sezonu.
4. „Velkým počtem“ s ohledem na koupající se rozumí počet, který příslušný orgán považuje za velký při zohlednění zejména minulých trendů nebo infrastruktury či zařízení nebo jiných přijatých opatření na podporu koupání.
5. „Znečištěním“ se rozumí výskyt mikrobiologické kontaminace či jiných organismů nebo odpadků, které ovlivňují jakost vod ke koupání a představují riziko pro zdraví koupajících se, jak je uvedeno v článku 8 a 9 a příloze I sloupce A.
6. „Koupací sezonou“ se rozumí období, během něhož lze očekávat velký počet koupajících se.
7. „Opatřeními řízení“ se rozumí tato opatření přijatá s ohledem na vody ke koupání:
 - a) vytvoření a udržování profilu vod ke koupání;
 - b) vytvoření monitorovacího kalendáře;
 - c) monitorování vod ke koupání;
 - d) posuzování jakosti vod ke koupání;

- e) klasifikace vod ke koupání;
- f) zjišťování a posuzování příčin znečištění, které může mít vliv na vody ke koupání a poškodit zdraví koupajících se;
- g) informování veřejnosti;
- h) přijetí opatření, která mají zabránit, aby byli koupající se vystaveni znečištění;
- i) přijetí opatření k omezení rizika znečištění.

8) „Krátkodobým znečištěním“ se rozumí mikrobiologická kontaminace uvedená v příloze I sloupce A, která má jasně zjištěné příčiny, u níž se obvykle neočekává, že zhorší jakost vod ke koupání po dobu delší než přibližně 72 hodin, a pro niž příslušný orgán vytvořil postupy k předvídání a řešení, jak je stanoveno v příloze II.

9) „Výjimečnou situací“ se rozumí událost nebo kombinace událostí ovlivňujících jakost vod ke koupání na dotyčném místě, u nichž se neočekává výskyt častěji než jednou za čtyři roky.

10) „Souborem údajů o jakosti vod ke koupání“ se rozumí údaje získané podle článku 3.

11) „Posuzováním jakosti vod ke koupání“ se rozumí proces vyhodnocování jakosti vod ke koupání pomocí metody posuzování uvedené v příloze II.

12) „Rozmnožením sinic“ se rozumí nahromadění sinic ve formě květu, koberce nebo pěny.

13) Výraz „dotyčná veřejnost“ má stejný význam jako ve směrnici Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾.

KAPITOLA II

JAKOST VOD KE KOUPÁNÍ A JEJÍ ŘÍZENÍ

Článek 3

Monitorování

1. Každý rok členské státy určí veškeré vody ke koupání a délku koupací sezony. Poprvé tak učiní před zahájením první koupací sezony po dni uvedeném v čl. 18 odst. 1.

2. Členské státy zajistí, aby se monitorování ukazatelů stanovených v příloze I sloupce A uskutečnilo v souladu s přílohou IV.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

3. Monitorovacím místem je místo, kde:

Článek 4

a) se očekává většina koupajících se nebo

Posuzování jakosti vod ke koupání

b) se podle profilu vod ke koupání očekává největší riziko znečištění.

1. Členské státy zajistí, aby na základě monitorování ukazatelů stanovených v příloze I sloupci A byly sestaveny soubory údajů o jakosti vod ke koupání.

4. Před zahájením každé koupací sezony se sestaví monitorovací kalendář, poprvé před zahájením třetí celé koupací sezony po vstupu této směrnice v platnost. Monitorování se uskuteční nejpozději čtyři dny po dni stanoveném v monitorovacím kalendáři.

2. Posuzování jakosti vod ke koupání se provádí:

a) pro veškeré vody ke koupání;

b) po skončení každé koupací sezony;

5. Členské státy mohou zavést monitorování ukazatelů stanovených v příloze I sloupci A během první celé koupací sezony po vstupu této směrnice v platnost. V tomto případě se monitorování uskuteční s četností stanovenou v příloze IV. Výsledky monitorování lze použít k vytvoření souborů údajů o jakosti vod ke koupání uvedenému v článku 4. Jakmile členské státy zavedou monitorování podle této směrnice, je možno zastavit monitorování ukazatelů stanovené v příloze směrnice 76/160/EHS.

c) na základě souboru údajů o jakosti vod ke koupání sestaveném pro dotýcnou koupací sezonu a tři předcházející koupací sezony a

d) v souladu s postupem stanoveným v příloze II.

6. Je možné odhlédnout od vzorků odebraných v případě krátkodobého znečištění. Tyto vzorky se nahradí vzorky odebranými v souladu s přílohou IV.

Členský stát však může rozhodnout, že se posuzování jakosti vod ke koupání bude provádět na základě souboru údajů o jakosti vod ke koupání sestaveného pouze pro tři předcházející koupací sezony. Pokud tak rozhodne, uvědomí o tom předem Komisi. Komisi uvědomí rovněž tehdy, jestliže se následně rozhodne, že posuzování bude provádět opět na základě čtyř koupacích sezon. Členské státy mohou použitelné posuzované období změnit nanejvýš jednou za pět let.

7. Během výjimečných situací lze pozastavit monitorovací kalendář uvedený v odstavci 4. Po skončení výjimečné situace se v něm pokud možno co nejdříve pokračuje. Nové vzorky se odeberou pokud možno co nejdříve po skončení výjimečné situace, aby se nahradily vzorky, které v důsledku této situace chybí.

3. Soubory údajů o vodách ke koupání používané k posouzení jakosti vod ke koupání zahrnují vždy nejméně 16 vzorků, nebo 12 vzorků v případě zvláštních okolností uvedených v příloze IV bodu 2.

4. Pokud však:

— jsou splněny požadavky odstavce 3 nebo

— soubor údajů o vodách ke koupání používaný k posouzení zahrnuje nejméně 8 vzorků, v případě vod ke koupání s koupací sezonou, jejíž délka nepřekračuje 8 týdnů,

8. Členské státy informují o pozastavení monitorovacího kalendáře Komisi a uvedou důvody pozastavení. Tyto informace poskytnou nejpozději při předložení příští výroční zprávy stanovené v článku 13.

lze provádět posuzování jakosti vod na základě souboru údajů o jakosti vod ke koupání pro méně než čtyři koupací sezony, jestliže:

9. Členské státy zajistí, aby se rozborů jakosti vod ke koupání uskutečnily v souladu s referenčními metodami uvedenými v příloze I a pravidly uvedenými v příloze V. Členské státy však mohou povolit použití jiných metod nebo pravidel, mohou-li prokázat, že získané výsledky jsou rovnocenné výsledkům získaným pomocí metod uvedených v příloze I a pravidel stanovených v příloze V. Členské státy, které povolí používání rovnocenných metod nebo pravidel, poskytnou Komisi veškeré příslušné údaje o použitých metodách nebo pravidlech a o jejich rovnocennosti.

a) vody ke koupání jsou nově určeny;

b) došlo ke změnám, které pravděpodobně ovlivní klasifikaci vod ke koupání podle článku 5; v takovém případě se posouzení provede na základě souboru údajů o jakosti vod ke koupání, který se skládá výhradně z výsledků vzorků odebraných poté, co ke změně došlo, nebo

c) vody ke koupání již byly posouzeny podle směrnice 76/160/EHS; v takovém případě se použijí údaje shromážděné podle uvedené směrnice a za tímto účelem se považují ukazatele 2 a 3 přílohy směrnice 76/160/EHS za rovnocenné ukazatelům 2 a 1 směrnice I sloupce A této směrnice.

5. Členské státy mohou stávající vody ke koupání dále členit nebo seskupovat na základě posouzení jakosti vod ke koupání. Stávající vody ke koupání mohou seskupovat, pokud tyto vody:

- a) spolu sousedí;
- b) v předcházejících čtyřech letech získaly podobné hodnocení v souladu s odstavci 2 a 3 a odst. 4 písm. c) a
- c) mají profily vod ke koupání, které vykazují společné rizikové faktory či žádné nevykazují.

Článek 5

Klasifikace a stav jakosti vod ke koupání

1. Na základě posouzení jakosti vod ke koupání provedeného podle článku 4 klasifikují členské státy podle kritérií stanovených v příloze II vody ke koupání jako:

- a) „nevyhovující“;
- b) „přijatelné“;
- c) „dobré“; nebo
- d) „výborné“.

2. První klasifikace podle požadavků této směrnice bude dokončena nejpozději do konce koupací sezony v roce 2015.

3. Členské státy zajistí, aby do konce koupací sezony v roce 2015 byly všechny vody ke koupání přinejmenším „přijatelné“. Přijmou taková reálná a přiměřená opatření, která považují za vhodná ke zvýšení počtu vod ke koupání, jež jsou klasifikovány jako „výborné“ nebo „dobré“.

4. Bez ohledu na obecný požadavek odstavce 3 lze vody ke koupání dočasně klasifikovat jako „nevyhovující“, ačkoli nadále vyhovují této směrnici. Je nutno zjistit příčiny, proč nebylo dosaženo „přijatelného“ stavu jakosti. V těchto případech členské státy zajistí, aby byly splněny tyto podmínky:

- a) u vod ke koupání klasifikovaných jako „nevyhovující“ se přijmou tato opatření s účinkem od koupací sezony následující po této klasifikaci:

- i) přiměřená opatření řízení, včetně zákazu koupání nebo varování před koupáním s cílem předejít tomu, aby byli koupající se vystaveni znečištění, a

- ii) přiměřená opatření řízení s cílem předejít příčinám znečištění tyto příčiny omezit či odstranit.

b) Jsou-li v pěti po sobě následujících letech vody ke koupání klasifikovány jako „nevyhovující“, vydá se trvalý zákaz koupání nebo trvalé varování před koupáním. Členský stát však může vydat zákaz koupání nebo varování před koupáním před skončením pětiletého období, pokud se domnívá, že by dosažení „přijatelné“ jakosti nebylo proveditelné nebo by bylo nepřiměřeně nákladné.

5. Je-li vydán trvalý zákaz koupání nebo trvalé varování před koupáním, je veřejnost informována, že dotyčná oblast nadále není oblastí koupání s uvedením důvodů zrušení klasifikace.

Článek 6

Profil vod ke koupání

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s přílohou III byly vytvořeny profily vod ke koupání. Každý profil vod ke koupání může zahrnovat jednu část vod ke koupání nebo několik spolu sousedících vod ke koupání. Poprvé se profily vod ke koupání vytvoří do ... (*).

2. Profily vod ke koupání se přezkoumávají a aktualizují, jak je stanoveno v příloze III.

3. Při vytváření, přezkumu a aktualizaci profilů vod ke koupání se přiměřeně použijí údaje získané při monitorování a posuzování podle směrnice 2000/60/ES, které mají pro tuto směrnici význam.

Článek 7

Opatření řízení ve výjimečných situacích

Jakmile se členské státy dozví o neočekávaných situacích, které mají nebo by mohly mít nepříznivý dopad na jakost vod ke koupání nebo na zdraví koupajících se, zajistí, aby byla přijata včasná a přiměřená opatření řízení. Tato opatření zahrnují informování veřejnosti a případně dočasný zákaz koupání.

(*) Šest let po dni vstupu této směrnice v platnost.

Článek 8

Rizika související se sinicemi

1. Naznačuje-li profil vod ke koupání možnost rozmnožení sinic, provede se odpovídající monitorování, aby bylo možno včas určit zdravotní rizika.
2. Dojde-li k rozmnožení sinic a byla-li zjištěna nebo předpokládají-li se zdravotní rizika, přijmou se neprodleně přiměřená opatření řízení, aby se zabránilo vystavení tomuto riziku, včetně informování veřejnosti.

Článek 9

Jiné ukazatele

1. Naznačuje-li profil vod ke koupání možné rozmnožení makroskopických řas nebo mořského fytoplanktonu, provede se šetření, aby se určila jejich přijatelnost a zdravotní rizika, a přijmou se přiměřená opatření řízení, včetně informování veřejnosti.
2. Vody ke koupání se kontrolují vizuálně, pokud jde o znečištění např. zbytky dehtu, sklem, plasty, gumou nebo jiným odpadem. Je-li zjištěno takovéto znečištění, přijmou se přiměřená opatření řízení, včetně informování veřejnosti.

Článek 10

Spolupráce v oblasti přeshraničních vod

Dojde-li k přeshraničním dopadům na jakost vod ke koupání v jednom povodí, spolupracují přiměřeně dotčené členské státy při provádění této směrnice, včetně spolupráce prostřednictvím odpovídající výměny informací a společných opatření ke kontrole těchto vlivů.

KAPITOLA III

VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 11

Účast veřejnosti

Členské státy podporují účast veřejnosti na provádění této směrnice tím, že dotyčné veřejnosti poskytují příležitost, aby předkládala návrhy, připomínky nebo stížnosti. Získané informace příslušné orgány řádně zohlední.

Článek 12

Informování veřejnosti

1. Členské státy zajistí, aby byly během koupací sezony aktivně šířeny níže uvedené informace a aby byly neprodleně k dispozici na snadno dostupném místě v blízkosti vod ke koupání:

- a) aktuální klasifikace vod ke koupání;
- b) obecný popis vod ke koupání v obecně srozumitelném jazyce, na základě profilu vod ke koupání vytvořeném v souladu s přílohou III;
- c) v případě vod ke koupání náchylných ke krátkodobému znečištění:
 - oznámení, že vody ke koupání jsou náchylné ke krátkodobému znečištění,
 - údaj o počtu dnů, kdy byl v předcházející koupací sezoně kvůli takovému znečištění vydán zákaz koupání nebo varování před koupáním, a
 - upozornění, pokud se takovéto znečištění předvídá, nebo došlo-li k němu;
- d) informace o povaze a očekávané délce trvání výjimečných situací;
- e) je-li vydán zákaz koupání nebo varování před koupáním, oznámení pro veřejnost s uvedením důvodů a
- f) údaje, kde je možno získat podrobnější informace.

2. Členské státy využijí vhodná média a technologie, včetně internetu, k aktivnímu a okamžitému šíření informací o vodách ke koupání uvedených v odstavci 1 a rovněž těchto informací:

- a) seznam vod ke koupání;
- b) klasifikace jednotlivých vod ke koupání v posledních třech letech a jejich profil, včetně výsledků monitorování, které bylo v souladu s touto směrnicí provedeno od poslední klasifikace;
- c) v případě vod ke koupání klasifikovaných jako „nevyhovující“, informace o příčinách znečištění a opatřeních přijatých k tomu, aby se zabránilo vystavení koupajících se znečištění a odstranily se příčiny znečištění podle čl. 5 odst. 4; a

d) v případě vod, které jsou náchylné ke krátkodobému znečištění, obecné informace o:

- podmínkách, které mohou vést ke krátkodobému znečištění,
- pravděpodobnosti takového znečištění a pravděpodobné délce trvání,
- příčinách znečištění a opatření přijatých k tomu, aby se zabránilo vystavení koupajících se znečištění a odstranily se jeho příčiny.

Informace uvedené v písmenu a) musí být každý rok k dispozici před zahájením koupací sezony. Výsledky monitorování musí být k dispozici během týdne.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 je nutno šířit, jakmile jsou k dispozici, a to s účinkem od zahájení páté koupací sezony po dni uvedeném v čl. 18 odst. 1.

4. Členské státy a Komise informují veřejnost pokud možno pomocí georeferenční technologie a překládají informace jasným a jednoznačným způsobem, zejména prostřednictvím znaků a symbolů.

Článek 13

Zprávy

1. Členské státy předají Komisi pro každou koupací sezonu výsledky monitorování a posouzení jakosti vod ke koupání a rovněž popis významných opatření řízení, která byla přijata. Členské státy poskytnou tyto informace každý rok do 31. prosince za předcházející sezonu. Tyto informace začnou předávat, jakmile bylo provedeno první posouzení jakosti vod ke koupání podle článku 4.

2. Každý rok před zahájením koupací sezony informují členské státy Komisi o všech vodách určených jako vody ke koupání, včetně důvodu změn oproti předchozímu roku. Poprvé tak učiní před zahájením koupací sezony následující po dni uvedeném v čl. 18 odst. 1.

3. Začalo-li monitorování podle této směrnice, předkládá se Komisi každý rok zpráva v souladu s odstavcem 1 i nadále podle směrnice 76/160/EHS, dokud nelze provést první posouzení podle této směrnice. Během tohoto období se ve výročních zprávách nebere v úvahu ukazatel 1 přílohy směrnice

76/160/EHS a ukazatelé 2 a 3 přílohy směrnice 76/160/EHS se považují za rovnocenné ukazatelům 2 a 1 přílohy I sloupce A této směrnice.

4. Komise zveřejní výroční souhrnnou zprávu o jakosti vod ke koupání ve Společenství, včetně klasifikace vod ke koupání, shody s touto směrnicí a významných opatření řízení, která byla přijata. Tuto zprávu Komise zveřejní každý rok do 30. dubna, včetně zveřejnění prostřednictvím internetu. Při vypracování zprávy Komise pokud možno využije systémy sběru, vyhodnocení a prezentace údajů podle příslušných právních předpisů Společenství, zejména směrnice 2000/60/ES.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 14

Zpráva a přezkum

1. Do roku 2018 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o přezkumu provádění této směrnice.

2. Zpráva přihlédně zejména k:

- a) výsledkům příslušné evropské epidemiologické studie, kterou provede Komise ve spolupráci s členskými státy;
- b) jiným vědeckým, analytickým a epidemiologickým trendům, které mají význam pro ukazatele jakosti vod ke koupání; a
- c) doporučením Světové zdravotnické organizace.

3. Na základě této zprávy a rozšířeného posouzení vlivů může Komise ke zprávě v případě potřeby připojit návrhy na změnu této směrnice.

Článek 15

Technická přizpůsobení a prováděcí opatření

Je možné rozhodnout v souladu s postupem uvedeným v čl. 16 odst. 2 o:

- a) specifikaci normy EN/ISO týkající se rovnocennosti mikrobiologických metod pro účely čl. 3 odst. 9;
- b) stanovení prováděcích pravidel k čl. 8 odst. 1 a čl. 12 odst. 4;

- c) přizpůsobení metod rozborů pro ukazatele stanovené v příloze I vědeckému a technickému pokroku;
- d) přizpůsobení přílohy V vědeckému a technickému pokroku;
- e) stanovení pokynů pro společnou metodu posuzování jednotlivých vzorků.

Článek 16

Postup výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 17

Zrušení

1. Směrnice 76/160/EHS se zrušuje s účinkem od 31. prosince 2014. S výhradou odstavce 2 se toto zrušení netýká povinností členských států ohledně lhůt pro provedení a použití stanovených ve zrušené směrnici.
2. Jakmile členské státy přijmou nezbytné právní a správní předpisy a učiní praktická opatření k dodržení této směrnice, použije se tato směrnice a nahradí směrnici 76/160/EHS.
3. Odkazy na zrušenou směrnici 76/160/EHS se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 18

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... (*). Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 19

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne ...

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

(*) Tři roky po dni vstupu této směrnice v platnost.

PŘÍLOHA I

PRO VNITROZEMSKÉ VODY

	A	B	C	D	E
	Ukazatel	Výborná jakost	Dobrá jakost	Přijatelná jakost	Referenční metody rozboru
1	Střevní enterokoky (KTJ)/100 mL	200 (*)	400 (*)	360 (**)	ISO 7899-1 nebo ISO 7899-2
2	Escherichia coli (KTJ)/100 mL	500 (*)	1 000 (*)	900 (**)	ISO 9308-3 nebo ISO 9308-1

(*) Na základě vyhodnocení 95. percentilu. Viz příloha II.

(**) Na základě vyhodnocení 90. percentilu. Viz příloha II.

PRO POBŘEŽNÍ A BRAKICKÉ VODY

	A	B	C	D	E
	Ukazatel	Výborná jakost	Dobrá jakost	Přijatelná jakost	Referenční metody rozboru
1	Střevní enterokoky (KTJ)/100 mL	100 (*)	200 (*)	200 (**)	ISO 7899-1 nebo ISO 7899-2
2	Escherichia coli (KTJ)/100 mL	250 (*)	500 (*)	500 (**)	ISO 9308-3 nebo ISO 9308-1

(*) Na základě vyhodnocení 95. percentilu. Viz příloha II.

(**) Na základě vyhodnocení 90. percentilu. Viz příloha II.

PŘÍLOHA II

POSUZOVÁNÍ A KLASIFIKACE VOD KE KOUPÁNÍ

1. NEVYHOVUJÍCÍ JAKOST

Vody ke koupání se klasifikují jako „nevyhovující“, jsou-li v souboru údajů o jakosti vod ke koupání za poslední posuzované období ⁽¹⁾ hodnoty percentilu ⁽²⁾ pro mikrobiologické vyčíslení horší ⁽³⁾ než hodnoty pro „přijatelnou jakost“ stanovené v příloze I sloupci D.

2. PŘIJATELNÁ JAKOST

Vody ke koupání se klasifikují jako vody s „přijatelnou jakostí“:

1. jsou-li v souboru údajů o jakosti vod ke koupání za poslední posuzované období hodnoty percentilu pro mikrobiologické vyčíslení stejné nebo lepší ⁽⁴⁾ než hodnoty pro „přijatelnou“ jakost stanovené v příloze I sloupci D a
2. jsou-li vody ke koupání náchylné ke krátkodobému znečištění, pod podmínkou že:
 - i) byla přijata přiměřená opatření řízení, včetně dohledu, systémů včasného varování a monitorování, aby se pomocí upozornění nebo případně zákazu koupání předešlo tomu, že jsou koupající se vystaveni znečištění;
 - ii) jsou přijata přiměřená opatření řízení, aby se předešlo příčinám znečištění či aby se tyto příčiny omezily nebo odstranily; a
 - iii) počet vzorků, od kterých bylo během posledního posuzovaného období odhlédnuto podle čl. 3 odst. 6 z důvodu krátkodobého znečištění, nepředstavuje více než 15 % celkového počtu vzorků, jak je stanoveno v monitorovacích kalendářích pro toto období, nebo nejvýše jeden vzorek v koupací sezoně, podle toho, které číslo je vyšší.

3. DOBRÁ JAKOST

Vody ke koupání se klasifikují jako „dobré“:

1. jsou-li v souboru údajů o jakosti vod ke koupání za poslední posuzované období hodnoty percentilu pro mikrobiologické vyčíslení stejné nebo lepší ⁽⁴⁾ než hodnoty pro „dobrou jakost“ stanovené v příloze I sloupci C a
2. jsou-li vody ke koupání náchylné ke krátkodobému znečištění, pod podmínkou že:
 - i) byla přijata přiměřená opatření řízení, včetně dohledu, systémů včasného varování a monitorování, aby se pomocí upozornění nebo případně zákazu koupání předešlo tomu, že jsou koupající se vystaveni znečištění;
 - ii) jsou přijata přiměřená opatření řízení, aby se předešlo příčinám znečištění, či aby se tyto příčiny omezily nebo odstranily; a
 - iii) počet vzorků, od kterých bylo během posledního posuzovaného období odhlédnuto podle čl. 3 odst. 6 z důvodu krátkodobého znečištění, nepředstavuje více než 15 % celkového počtu vzorků, jak je stanoveno v monitorovacích kalendářích pro toto období, nebo nejvýše jeden vzorek v koupací sezoně, podle toho, které číslo je vyšší.

4. VÝBORNÁ JAKOST

Vody ke koupání se klasifikují jako „výborné“:

1. jsou-li v souboru údajů o jakosti vod ke koupání za poslední posuzované období hodnoty percentilu pro mikrobiologické vyčíslení stejné nebo lepší než hodnoty pro „výbornou jakost“ stanovené v příloze I sloupci B a

⁽¹⁾ „Posledním posuzovaným obdobím“ se rozumí poslední čtyři koupací sezony nebo případně období uvedené v čl. 4 odst. 2 nebo 4.

⁽²⁾ Na základě vyhodnocení percentilu normální funkce hustoty pravděpodobnosti log₁₀ mikrobiologických údajů pro určité vody ke koupání se hodnota percentilu odvodí takto:

i) výchozí hodnotou je hodnota log₁₀ všech vyčíslení bakterií v posloupnosti údajů, která se mají vyhodnotit. (Je-li zjištěna nulová hodnota, je místo toho základem hodnota log₁₀ minimální hranice zjištělnosti použité metody rozboru.)

ii) Vypočte se aritmetický průměr hodnot log₁₀ (μ).

iii) Vypočte se standardní odchylka hodnot log₁₀ (σ).

Hodnota horního 90. percentilu funkce hustoty pravděpodobnosti údajů se odvodí z této rovnice: horní 90. percentil = $\text{alog}(\mu + 1,282 \sigma)$.

Hodnota horního 95. percentilu funkce hustoty pravděpodobnosti údajů se odvodí z této rovnice: horní 95. percentil = $\text{alog}(\mu + 1,65 \sigma)$.

⁽³⁾ „Horším“ se rozumí vyšší koncentrace hodnot, vyjádřeno v KTJ/100 ml.

⁽⁴⁾ „Lepším“ se rozumí nižší koncentrace hodnot, vyjádřeno v KTJ/100 ml.

2. jsou-li vody ke koupání náchylné ke krátkodobému znečištění, pod podmínkou že:
- i) byla přijata přiměřená opatření řízení, včetně dohledu, systémů včasného varování a monitorování, aby se pomocí upozornění nebo případně zákazu koupání předešlo tomu, že jsou koupající se vystaveni znečištění;
 - ii) jsou přijata přiměřená opatření řízení, aby se předešlo příčinám znečištění, či aby se tyto příčiny omezily nebo odstranily; a
 - iii) počet vzorků, od kterých bylo během posledního posuzovaného období odhlédnuto podle čl. 3 odst. 6 z důvodu krátkodobého znečištění, nepředstavuje více než 15 % celkového počtu vzorků, jak je stanoveno v monitorovacích kalendářích pro toto období, nebo nejvýše jeden vzorek v koupací sezoně, podle toho, které číslo je vyšší.
-

PŘÍLOHA III

PROFIL VOD KE KOUPÁNÍ

1. Profil vod ke koupání uvedený v článku 6 obsahuje:
 - a) popis fyzikálních, geografických a hydrologických charakteristik vod ke koupání a jiných povrchových vod v povodí dotyčných vod ke koupání, které by mohly být příčinou znečištění, mají význam pro účely této směrnice a jsou předpokládány směrnicí 2000/60/ES;
 - b) určení a posouzení příčin znečištění, které mohou mít nepříznivý vliv na vody ke koupání a poškodit zdraví koupajících se;
 - c) posouzení možného rozmnožení sinic;
 - d) posouzení možného rozmnožení makroskopických řas nebo fytoplanktonu;
 - e) vyplývá-li z posouzení podle písmena b), že existuje riziko krátkodobého znečištění, tyto informace:
 - předpokládaný charakter, četnost a doba trvání očekávaného krátkodobého znečištění,
 - údaje o zbývajících příčinách znečištění, včetně přijatých opatření řízení a časového plánu k jejich odstranění,
 - opatření řízení přijatá v případě krátkodobého znečištění s uvedením orgánů odpovědných za přijetí těchto opatření a údajů o spojení na tyto orgány;
 - f) údaj o tom, kde se nachází monitorovací místo.
2. V případě vod ke koupání klasifikovaných jako „dobré“, „příjemné“ nebo „nevyhovující“ jakostí je nutno profil vod ke koupání pravidelně přezkoumávat, aby se posoudilo, zda došlo ke změně hledisek uvedených v odstavci 1. V případě potřeby se profil aktualizuje. Četnost a rozsah přezkumu se určí na základě povahy a závažnosti znečištění. Přezkumy však musí být v souladu přinejmenším s hledisky uvedenými v tabulce a musí se provádět s četností stanovenou v této tabulce.

Klasifikace vod ke koupání	„Dobrá“	„Příjemná“	„Nevyhovující“
Přezkumy se uskuteční nejméně každé	4 roky	3 roky	2 roky
Zkoumaná hlediska (písmena odstavce 1)	a) až f)	a) až f)	a) až f)

V případě vod ke koupání předtím klasifikovaných jako „výborné“ jakostí je nutno profil vod ke koupání přezkoumat a případně aktualizovat pouze tehdy, dojde-li ke změně klasifikace na „dobrou“, „příjemnou“ nebo „nevyhovující“. Přezkum musí zahrnovat všechna hlediska uvedená v odstavci 1.
3. V případě rozsáhlých stavebních prací nebo významných změn v infrastruktuře ve vodách ke koupání nebo v jejich blízkosti se musí profil vod ke koupání aktualizovat před zahájením následující koupací sezony.
4. Informace uvedené v odst. 1 písm. a) a b) musí být případně uvedeny na podrobné mapě.
5. Považuje-li to příslušný orgán za vhodné, lze případně připojit nebo zahrnout jiné podstatné informace.

PŘÍLOHA IV

MONITOROVÁNÍ VOD KE KOUPÁNÍ

1. Krátce před zahájením každé koupací sezony se odebere jeden vzorek. Při zohlednění tohoto zvláštního vzorku a s výhradou odstavce 2 se během koupací sezony musí provést odběr a rozbor nejméně čtyř vzorků.
2. Pro koupací sezonu je však nutno provést odběr a rozbor pouze tří vzorků v případě, že vody ke koupání:
 - a) mají koupací sezonu, která nepřekračuje 8 týdnů, nebo
 - b) se nacházejí v regionu se zvláštními geografickými omezeními.
3. Odběry vzorků je nutno rozložit na celou koupací sezonu, přičemž doba mezi jednotlivými odběry nikdy nepřesáhne jeden měsíc.
4. V případě krátkodobého znečištění je nutno odebrat jeden dodatečný vzorek, aby se potvrdilo, že znečištění skončilo. Tento vzorek není součástí souboru údajů o jakosti vod ke koupání.

Je-li nutné nahradit vzorek, od kterého bylo odhlédnuto, musí se odebrat dodatečný vzorek 7 dnů poté, co krátkodobé znečištění skončilo.

PŘÍLOHA V

PRAVIDLA PRO ZACHÁZENÍ SE VZORKY PRO MIKROBIOLOGICKÉ ROZBORY**1. MÍSTO VZORKOVÁNÍ**

Vzorky by se měly pokud možno odebírat z hloubky 30 cm pod hladinou ve vodě, která má hloubku nejméně 1 metr.

2. STERILIZACE NÁDOB NA VZORKY

Nádoby na vzorky musí:

- být sterilizovány v autoklávu při 121 °C po dobu nejméně 15 minut, nebo
- projít suchou sterilizací při 160 °C až 170 °C po dobu nejméně 1 hodiny, nebo
- být ozářené nádoby na vzorky odebrané přímo od výrobce.

3. VZORKOVÁNÍ

Objem nádoby na vzorky závisí na množství vody potřebné pro každý kontrolovaný ukazatel. Minimální obsah činí zpravidla 250 ml.

Nádoby na vzorky musí být z průhledného a nezabarveného materiálu (sklo, polyetylen nebo polypropylen).

Aby se předešlo neúmyslné kontaminaci vzorku, musí osoba odebírající vzorek použít aseptický postup, aby se zachovala sterilita nádob na vzorky. Postupuje-li se řádně, není zapotřebí dalšího sterilního vybavení (například sterilní chirurgické rukavice, použití kleští nebo tyčí).

Vzorek je nutno zřetelně označit nesmazatelnou barvou na nádobě na vzorek a na formuláři pro vzorkování.

4. USKLADNĚNÍ A DOPRAVA VZORKŮ PŘED ROZBOREM

Vzorky vody je nutno chránit během celé přepravy před vystavením světlu, zejména přímému slunečnímu záření.

Vzorek je třeba až do příjezdu do laboratoře uchovávat v chladicím boxu nebo chladničce (podle klimatických podmínek) při teplotě okolo 4 °C. Potrvá-li přeprava do laboratoře pravděpodobně déle než 4 hodiny, je nutná přeprava v chladničce.

Doba mezi odběrem vzorku a provedením rozboru musí být co nejkratší. Doporučuje se provést rozbor vzorku tentýž pracovní den. Není-li to z praktických důvodů možné, musí být vzorky zpracovány nejpozději do 24 hodin. Mezitím musí být uchovány v temnu při teplotě 4 °C ± 3 °C.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Komise přijala návrh ⁽¹⁾ nové směrnice o jakosti vod ke koupání v říjnu roku 2002 a pozměněný návrh v dubnu roku 2004.

Evropský parlament přijal stanovisko při prvním čtení v říjnu roku 2003 ⁽²⁾.

Hospodářský a sociální výbor přijal stanovisko v červnu roku 2003 ⁽³⁾.

Výbor regionů přijal stanovisko v dubnu roku 2003 ⁽⁴⁾.

Rada přijala společný postoj dne 20. prosince 2004.

II. CÍL

Nová směrnice by zrušila a nahradila směrnicí 76/160/EHS. Jejím cílem je zvýšit ochranu zdraví obyvatelstva zpřísněním norem pro jakost vod ke koupání a modernizací právního rámce řízení této jakosti. Směrnice by zejména:

- doplnila směrnicí 2000/60/ES („rámcovou směrnicí o vodě“),
- omezila parametry, které mají být sledovány za účelem klasifikace jakosti vody ke koupání, a zavedla novou metodiku klasifikace,
- vzala v úvahu iniciativní opatření v oblasti řízení, nikoli pouze statistické výsledky,
- zvýšila informovanost veřejnosti o vodách ke koupání, například prostřednictvím informací o profilu těchto vod.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecně

Společný postoj zahrnuje většinu změn Evropského parlamentu přijatých při prvním čtení, a to buď v jejich doslovném nebo částečném znění, nebo přejímá jejich ducha. Rada změn v něm však není obsažena vzhledem k tomu, že:

- nejsou v souladu se zněním článku 174 Smlouvy (změna 1),
- podle názoru Rady a Komise by zbytečně opakovaly stávající požadavky rámcové směrnice o vodě (změny 2 a 58, 4, 16 a 33), nebo
- Rada je považovala za nadbytečné a potenciálně matoucí (změny 6, 8 a 12).

Rovněž zahrnuje řadu dalších změn. V následujících oddílech jsou popsány podstatné změny. Kromě toho jsou zde uvedeny formulační změny s cílem upřesnit znění nebo zajistit celkovou jednotnost směrnice.

2. Cíl, oblast působnosti a definice (články 1 a 2)

Čl. 1 odst. 1 je částečně v souladu se změnou 65 přijatou Evropským parlamentem. Rada však nemůže souhlasit s tím, aby se oblast působnosti směrnice rozšířila a aby se kromě koupání vztahovala i na **jiné rekreační aktivity**. Společný postoj proto neobsahuje žádný odkaz na takové aktivity a nezahrnuje změny 5, 7 ani 22.

Definice „vod ke koupání“ je nyní uvedena v čl. 1 odst. 3, neboť tento termín určuje oblast působnosti směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 45 E, 25.2.2003, s. 127.

⁽²⁾ Úř. věst. C 82 E, 1.4.2004, s. 115.

⁽³⁾ Úř. věst. C 220, 16.9.2003, s. 39.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 244, 10.10.2003, s. 31.

V článku 2 jsou zahrnuty další definice z rámcové směrnice o vodě a tento článek je v souladu se změnou 10 přijatou Evropským parlamentem. Rovněž definuje další klíčové výrazy, a to „příslušný orgán“, „trvalý“, „velký počet“, „znečištění“, „krátkodobé znečištění“, „rozmnožení sinic“ a „dotyčná veřejnost“.

3. Monitorování (článek 3 a přílohy IV a V)

Článek 3 je v zásadě v souladu se změnami 11, 52 a 54 přijatými Evropským parlamentem, avšak stanoví větší pružnost, pokud jde o výběr monitorovacího místa. Obsahuje také ustanovení o krátkodobém znečištění a stanoví, že za určitých podmínek, z nichž některé se mohou objasnit postupem projednávání ve výborech, se použijí rovnocenné metody a pravidla.

Příloha IV stanoví v porovnání s původním návrhem Komise vyšší minimální požadavky na odběr vzorků, a to s cílem zvýšit spolehlivost statistické metodiky. Přihlíží však také k obzvláště krátkým koupacím sezonám charakteristickým pro sever EU a ke zvláštním omezením daným zeměpisnou polohou (např. odlehlé ostrovy). Mezi frekvencí odběru vzorků a klasifikací již není stanovena žádná přímá souvislost.

Příloha V je v souladu se změnou 35 a částečně se změnou 75 přijatými Evropským parlamentem.

4. Posouzení jakosti (článek 4)

Společný postoj stanoví 4 koupací sezony jako běžné posuzované období, ale poskytuje členským státům možnost, aby si za určitých podmínek zvolily období tří sezon. Určuje minimální počet požadovaných vzorků a okolnosti, za nichž lze vody ke koupání dále dělit nebo seskupovat.

5. Klasifikace a stav jakosti (článek 5 a přílohy I a II)

Článek 5 obsahuje několik **klíčových nových návrhů** v porovnání s původním návrhem Komise. Článek by zejména:

- odložil povinné používání nového klasifikačního systému do roku 2015 (aby byl zajištěn soulad s harmonogramem rámcové směrnice o vodě),
- zavedl novou klasifikaci („dostatečná“), která by poskytovala přinejmenším stejnou úroveň ochrany zdraví jako minimální požadavky stávající směrnice a která by byla odrazovým můstkem pro „dobrou“ nebo „vynikající“ jakost, a
- objasnil okolnosti, za nichž by vody ke koupání mohly být dočasně klasifikovány jako vody „špatné“ jakosti (také s použitím znění, které je v souladu s cílem změny 17 přijaté Evropským parlamentem).

Příloha I by stanovila provádění klasifikace na základě dvou **mikrobiologických parametrů**. Požadavky týkající se jiných druhů znečištění by zůstaly v platnosti (článek 9), avšak neovlivnily by klasifikaci. Společný postoj proto nezahrnuje změnu 31 přijatou Evropským parlamentem.

Příloha I stanoví hodnocení založené na 95. i 90. percentilu. Mezní hodnoty pro „vynikající“ a „dobrou“ klasifikaci by byly založeny na vyhodnocení 95. percentilu, zatímco mezní hodnoty pro „dostatečnou“ klasifikaci by byly založeny na vyhodnocení 90. percentilu s cílem snížit riziko statistických anomálií při používání malého souboru dat.

Pro vnitrozemské a pobřežní vody platí odlišné mezní hodnoty. Vědecké poznatky, které jsou v současné době dostupné, nasvědčují tomu, že výskyt stejné úrovně mikrobiologického znečištění představuje ve slané vodě větší zdravotní riziko než ve sladké vodě.

Název sloupce E je v souladu se změnou 57 přijatou Evropským parlamentem.

Příloha II je v souladu s obecnou zásadou obsaženou ve změně 19 přijaté Evropským parlamentem v tom smyslu, že stanoví, že případné **krátkodobé znečištění** neovlivní klasifikaci vod ke koupání, pokud příslušný orgán přijme vhodná opatření k ochraně zdraví koupajících se osob.

6. Profil vod ke koupání (článek 6 a příloha III)

Společný postoj objasňuje, že pro vody ke koupání nacházející se v těsné blízkosti by mohl existovat pouze jeden profil. Odkládá termín stanovení prvních profilů a prodlužuje interval mezi přezkumy, neboť uznává časovou náročnost těchto pracovních úkolů.

Příloha III je v souladu se změnami 32 a 34 přijatými Evropským parlamentem.

7. Účast veřejnosti (článek 11)

Společný postoj je v souladu s částí změny 20 přijaté Evropským parlamentem. Definice „dotyčné veřejnosti“ v článku 2 jasně zahrnuje zúčastněné strany na místní úrovni. Zbývající část změny je s ohledem na článek 18 a směrnici 2003/4/ES nadbytečná.

8. Informování veřejnosti (článek 12)

Společný postoj sdružuje všechny všeobecné požadavky týkající informování veřejnosti do jediného článku. Tyto požadavky jsou v souladu s cílem změn 15 a 18 přijatých Evropským parlamentem.

Společný postoj vyzývá k používání znaků a symbolů a stanoví přijetí harmonizovaných pravidel v této oblasti postupem projednávání ve výborech (čl. 12 odst. 4 a čl. 15 odst. 1 písm.b)), a tím je částečně v souladu s cílem změn 21, 23 a 27 (a pokud se tato ustanovení berou v úvahu spolu s článkem 7, pak také změny 24).

Rovněž je v souladu se změnou 26 a částí změny 25 v tom smyslu, že vyžaduje, aby informace byly neprodleně zpřístupněny na internetu.

9. Zpráva a přezkum (článek 14)

Rada souhlasí s Evropským parlamentem, že Komise by měla přezkoumávat provádění a působení směrnice. Společný postoj je tedy v souladu s cílem změny 28. Je v něm však uvedeno několik klíčových otázek, kterými by se zpráva Komise měla zabývat, a to zejména:

- výsledky epidemiologické studie, kterou má Komise naléhavě vypracovat s cílem získat větší vědeckou jistotu ohledně zdravotních rizik spojených s koupáním, zejména ve sladké vodě,
- doporučení Světové zdravotnické organizace, která by se rovnala „dobré“ klasifikaci spíše než minimálním požadavkům směrnice.

10. Postup projednávání ve výborech (články 15 a 16)

Společný postoj obsahuje jediné ustanovení, v němž jsou uvedena rozhodnutí technické povahy, která by mohla být přijata postupem projednávání ve výborech (článek 15).

Rada se však domnívá, že tato rozhodnutí by měla být dobrovolná, nikoli povinná. Kromě toho nemůže souhlasit s tím, aby nové parametry zjišťování virů byly zařazovány na základě projednávání ve výborech. Společný postoj proto nezahrnuje změny 29 a 30 přijaté Evropským parlamentem.

11. Ostatní

Společný postoj také obsahuje:

- zjednodušená pravidla pro opatření k nápravě ve výjimečných situacích, jejichž oblast působnosti je nyní stejná jako v případě zbývajících částí směrnice (článek 7), a
- požadavek, aby členské státy prováděly příslušné monitorování a aby v oblasti řízení přijímaly opatření nezbytná pro ochranu zdraví obyvatelstva před riziky souvisejícími se sinicemi (článek 8).

IV. ZÁVĚR

Rada se domnívá, že společný postoj představuje vyvážený soubor opatření, která by umožnila provést velmi potřebnou aktualizaci pravidel Společenství týkajících se jakosti vod ke koupání, jakož i postupně a přiměřeně zvýšit úroveň ochrany zdraví obyvatelstva, aniž by pro dotyčné orgány představovala nepřiměřenou zátěž. Očekává konstruktivní jednání s Evropským parlamentem, aby mohla být směrnice brzy přijata.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 15/2005

přijatý Radou dne 22. prosince 2004

s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2005 ze dne ..., kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, pokud jde o přístup služeb členských států příslušných pro vydávání osvědčení o registraci vozidel do Schengenského informačního systému

(Text s významem pro EHP)

(2005/C 111 E/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 71 odst. 1 písm. d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 9 směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel ⁽³⁾ stanoví, že členské státy si jsou při provádění uvedené směrnice vzájemně nápomocny a mohou si vyměňovat informace na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni, aby zejména před každou registrací vozidla v případě potřeby mohly zkontrolovat právní postavení vozidla v členském státě, ve kterém bylo předtím registrováno. Tato kontrola může zahrnovat zejména použití elektronické sítě.

(2) Schengenský informační systém (dále též jen „SIS“), zřízený podle hlavy IV Úmluvy z roku 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ⁽⁴⁾ (dále jen „Schengenská úmluva z roku 1990“) a začleněný do rámce Evropské unie protokolem připojeným ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, tvoří elektronickou síť mezi členskými státy a kromě jiného obsahuje údaje o odcizených, neoprávněně užívaných nebo pohřešovaných motorových vozidlech s obsahem válců větším než

50 cm³. Podle článku 100 Schengenské úmluvy z roku 1990 jsou do SIS zařazovány údaje o takových motorových vozidlech hledaných za účelem zabavení nebo za účelem zajištění důkazů v trestním řízení.

(3) Podnět Nizozemského království k přijetí rozhodnutí Rady o boji s trestnou činností s přeshraničním dopadem týkající se vozidel ⁽⁵⁾ zahrnuje používání SIS jako nedílné součásti strategie vynucování práva u tohoto typu trestné činnosti.

(4) Podle čl. 101 odst. 1 Schengenské úmluvy z roku 1990 jsou přístup k údajům uloženým v SIS a právo tyto údaje přímo vyhledávat vyhrazeny výlučně orgánům příslušným pro provádění kontrol na hranicích a jiných policejních a celních kontrol ve vnitrozemí, jakož i jejich koordinaci.

(5) Podle čl. 102 odst. 4 Schengenské úmluvy z roku 1990 nelze údaje v zásadě využívat k administrativním účelům.

(6) Služby příslušné v členských státech pro vydávání osvědčení o registraci vozidel a jasně stanovené pro tento účel by měly mít přístup k údajům uloženým v SIS týkajícím se motorových vozidel s obsahem válců větším než 50 cm³, přívěsů a karavanů s pohotovostní hmotností vyšší než 750 kg, osvědčení o registraci vozidel a státních poznávacích značek, které jsou odcizené, neoprávněně užívané, pohřešované nebo neplatné, aby měly možnost zkontrolovat, zda vozidla přihlášená k registraci nepatří mezi odcizená, neoprávněně užívaná nebo pohřešovaná. K tomuto účelu je nezbytné přijmout pravidla, na základě kterých se těmto službám poskytne přístup k těmto údajům a umožní se jim jejich využívání k administrativním účelům řádného vydávání osvědčení o registraci vozidel.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 1. dubna 2004 (Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 794) a rozhodnutí Rady ze dne ...

⁽³⁾ Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/127/ES (Úř. věst. L 10, 16.1.2004, s. 29).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19. Úmluva naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 871/2004 (Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 29).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 34, 7.2.2004, s. 18.

- (7) Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření, aby se v případě pozitivního nálezu postupovalo podle čl. 100 odst. 2 Schengenské úmluvy z roku 1990.
- (8) Doporučení Evropského parlamentu Radě ze dne 20. listopadu 2003 o druhé generaci Schengenského informačního systému (SIS II) nastiňuje řadu vážných otázek a důležitých úvah v souvislosti s vývojem SIS, zejména pokud se jedná o přístup soukromých subjektů, například služeb zajišťujících registraci vozidel, do SIS.
- (9) Nejsou-li služby, které jsou v členských státech příslušné pro vydávání osvědčení o registraci vozidel, státními službami, měl by být přístup do SIS poskytován nepřímo prostřednictvím jednoho z orgánů uvedených v čl. 101 odst. 1 Schengenské úmluvy z roku 1990, odpovědných za dodržování opatření přijatých členskými státy na základě článku 118 uvedené úmluvy.
- (13) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽²⁾.
- (14) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (15) Toto nařízení je aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,
- PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V hlavě IV Schengenské úmluvy z roku 1990 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 102a

- (10) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a zvláštní pravidla o ochraně údajů v ustanoveních Schengenské úmluvy z roku 1990, která doplňují nebo vysvětlují zásady stanovené v uvedené směrnici, se vztahují na zpracování osobních údajů službami příslušnými v členských státech pro vydávání osvědčení o registraci vozidel.
- (11) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž poskytnutí přístupu do SIS službám příslušným v členských státech pro vydávání osvědčení o registraci vozidel, aby byla usnadněna jejich úloha podle směrnice 1999/37/ES, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států vzhledem k povaze SIS jako společného informačního systému, a proto jej může být dosaženo pouze na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (12) Členské státy by měly mít dostatek času na přijetí praktických opatření nezbytných pro uplatňování tohoto nařízení.
1. Odchylně od čl. 92 odst. 1, čl. 100 odst. 1, čl. 101 odst. 1 a 2 a čl. 102 odst. 1, 4 a 5 mají služby členských států, které jsou podle směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (*) příslušné pro vydávání osvědčení o registraci vozidel, právo na přístup k těmto údajům uloženým v Schengenském informačním systému pouze za účelem kontroly, zda vozidla přihlášená k registraci nepatří mezi odcizená, neoprávněně užívaná nebo pohřešovaná:
- a) údaje o odcizených, neoprávněně užívaných nebo pohřešovaných vozidlech s motorem o obsahu válců přesahujícím 50 cm³;
- b) údaje o odcizených, neoprávněně užívaných nebo pohřešovaných přívěsech a karavanech s pohotovostní hmotností nad 750 kg;
- c) údaje o odcizených, neoprávněně užívaných, pohřešovaných nebo neplatných osvědčeních o registraci vozidel a státních poznávacích značkách.
- S výhradou odstavce 2 se přístup těchto služeb k těmto údajům řídí vnitrostátním právem jednotlivých členských států.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

2. Služby uvedené v odstavci 1, které jsou státními službami, jsou oprávněny přímo vyhledávat v údajích uložených v Schengenském informačním systému a uvedených v témže odstavci.

Služby uvedené v odstavci 1, které nejsou státními službami, mají přístup k údajům uloženým v Schengenském informačním systému a uvedeným v témže odstavci pouze prostřednictvím jednoho z orgánů uvedených v čl. 101 odst. 1. Tento orgán je oprávněn vyhledávat údaje přímo a předávat je těmto službám. Příslušné členské státy zajistí, aby tyto služby a jejich zaměstnanci měli povinnost dodržovat veškerá omezení týkající se přípustného používání údajů, jež jim orgán postoupil.

3. Ustanovení čl. 100 odst. 2 se nevztahuje na vyhledávání podle tohoto článku. Předávání informací získaných vyhledáváním v Schengenském informačním systému, jež vedou k podezření na spáchání trestného činu, policejním a soudním orgánům službami uvedenými v odstavci 1 se řídí vnitrostátním právem.

(*) Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/127/ES (Úř. věst. L 10, 16.1.2004, s. 29).“

Článek 2

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Použije se ode dne ... (*).

3. Pro ty členské státy, v nichž ustanovení schengenského *acquis* týkající se SIS dosud nejsou použitelná, se toto nařízení použije do šesti měsíců ode dne, kdy pro ně tato ustanovení nabudou účinku, jak je uvedeno v rozhodnutí Rady přijatém pro tento účel podle platných postupů.

4. Obsah tohoto nařízení se stane pro Norsko závazným 270 dnů po dni vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Bez ohledu na požadavky na oznámení stanovené v čl. 8 odst. 2 písm. c) Schengenské dohody o přidružení s Norskem a Islandem ⁽¹⁾ oznámí Norsko do dne uvedeného v odstavci 4 Radě a Komisi, že byly splněny ústavní požadavky pro to, aby bylo vázáno obsahem tohoto nařízení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

(*) Šest měsíců ode dne vyhlášení tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

ODŮVODNĚNÍ RADY

ÚVOD

1. Dne 3. září 2003 předložila Komise Radě návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění ustanovení Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích v souvislosti s přístupem úřadů členských států odpovědných za vydávání osvědčení o registraci vozidel do Schengenského informačního systému.
2. Výbor stálých zástupců (Coreper) potvrdil politickou dohodu o tomto návrhu nařízení dne 9. listopadu 2004. Po provedení právní/jazykové revize přijme Rada společný postoj dne 22. prosince 2004.

ZMĚNY

3. Parlament zaujal své stanovisko ⁽¹⁾ dne 1. dubna 2004 a navrhl 10 změn ⁽²⁾.
4. Všechny změny navržené Parlamentem a přijatelné pro Komisi (změny 1, 2, 3, 5, 6 a 7) byly zapracovány do znění. Do společného postoje byla rovněž převzata změna 8, hlášená jako pro Komisi nepřijatelná ⁽³⁾, u níž však útvary Komise uvedly, že přijatelná je.
5. Ostatní změny (změny 4, 10 a 11), které byly pro Komisi nepřijatelné, nebyly do společného postoje zahrnuty, protože se má za to, že současný návrh nařízení nepředstavuje pro taková ustanovení náležitý a dostačující právní základ.
6. Pokud jde o změnu 4, Rada si je vědoma skutečnosti, že současný návrh nařízení předpokládá, že před vstupem nařízení v platnost se stanou použitelnými příslušná ustanovení návrhu nařízení Rady, která se týkají zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému. S ohledem na to, že existuje dohoda o návrhu rozhodnutí Rady a jeho přijetí je podmíněno pouze upuštěním od jediné zbývající parlamentní výhrady, Rada si přeje zachovat současné znění. Otázka bude pečlivě přezkoumána znovu ve druhém čtení s ohledem na pokrok dosažený v uvedeném návrhu rozhodnutí Rady v daném okamžiku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 794.

⁽²⁾ Výsledek prvního čtení v Parlamentu je uveden v dokumentu 7965/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

⁽³⁾ Viz dokument 7965/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 16/2005

přijatý Radou dne 24. ledna 2005

s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES ze dne ..., kterou se mění směrnice Rady 76/115/EHS o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kotevních úchytlů bezpečnostních pásů motorových vozidel

(Text s významem pro EHP)

(2005/C 111 E/03)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Výzkum ukázal, že v případě nehody může použití bezpečnostních pásů a zádržných systémů přispět k podstatnému snížení počtu smrtelných úrazů i vážnosti poranění, a to i v případě převrácení vozidla. Montáž bezpečnostních pásů a zádržných systémů do všech kategorií vozidel bude nepochybně představovat důležitý krok vpřed při zvyšování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích a následné záchraně životů.
- (2) Vybavení všech vozidel bezpečnostními pásy by mohlo společnosti přinést značný užitek.
- (3) V usnesení ze dne 18. února 1986 o společných opatřeních ke snížení počtu silničních nehod v rámci programu Společenství pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích ⁽³⁾ zdůraznil Evropský parlament potřebu zavést povinné používání bezpečnostních pásů pro všechny cestující, včetně dětí, kromě cestujících ve vozidlech pro hromadnou přepravu osob. Z tohoto důvodu je v otázce povinného vybavení vozidel bezpečnostními pásy nebo zádržnými systémy nutno rozlišovat mezi autobusy pro hromadnou přepravu osob a ostatními vozidly.
- (4) V souladu se směrnicí Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel

a jejich přípojných vozidel ⁽⁴⁾ se systém Společenství pro schvalování typu vztahuje na všechna nová vozidla kategorie M1 až od 1. ledna 1998. Pouze tato vozidla musí být tudíž vybavena kotevními úchyty určenými pro bezpečnostní pásy nebo zádržné systémy, které splňují požadavky směrnice 76/115/EHS ⁽⁵⁾.

- (5) Dokud nebude systém Společenství pro schvalování typu rozšířen na všechny kategorie vozidel, mělo by se v zájmu bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích vyžadovat, aby byla vozidla jiných kategorií než M1 vybavena kotevními úchyty určenými pro bezpečnostní pásy nebo zádržné systémy.
- (6) Směrnice 76/115/EHS již stanoví veškeré technické a správní požadavky na schvalování typu vozidel jiných kategorií než M1. Členské státy tedy nemusí zavádět další předpisy.
- (7) Od vstupu v platnost směrnice Komise 96/38/ES ze dne 17. června 1996, kterou se přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 76/115/EHS o kotevních úchytech bezpečnostních pásů motorových vozidel, již několik členských států stanovilo povinné dodržování uvedené směrnice pro některé kategorie vozidel jiné než M1. Výrobci a jejich dodavatelé za tím účelem vyvinuli odpovídající technologie.
- (8) Směrnice 76/115/EHS by proto měla být změněna.
- (9) Jelikož cíle této směrnice, totiž zlepšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zavedením povinného vybavení některých kategorií vozidel bezpečnostními pásy, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodů rozsahu opatření navrhovaných v této oblasti, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovené v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 8.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2003 (Úř. věst. C 91 E, 15.4.2004, s. 496), společný postoj Rady ze dne 24. ledna 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/78/ES (Úř. věst. L 153, 30.4.2004, s. 103).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 24, 30.1.1976, s. 6. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 96/38/ES.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 2

Článek 1

Změny směrnice 76/115/EHS

Směrnice 76/115/EHS se mění takto:

1. V článku 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Vozidla kategorií M2 a M3 se rozdělují do tříd definovaných v oddíle 2 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/85/ES ze dne 20. listopadu 2001 o zvláštních ustanoveních pro vozidla používaná k přepravě osob, která mají více než osm sedadel kromě sedadla řidiče (*).

(*) Úř. věst. L 42, 13.2.2002, s. 1.“

2. Příloha I se mění takto:

a) bod 1.9 se zrušuje;

b) bod 4.3.1 se nahrazuje tímto:

„4.3.1 Vozidla kategorií M1, M2 (třídy III nebo B), M3 (třídy III nebo B) a N musí být vybavena kotevními úchyty bezpečnostních pásů splňujícími požadavky této směrnice.“;

c) bod 4.3.8 se nahrazuje tímto:

„4.3.8 Pro sedadla určená k použití jen ve stojícím vozidle a dále pro všechna sedadla každého vozidla, na které se nevztahují body 4.3.1 až 4.3.5, se nevyžadují žádné kotevní úchyty bezpečnostních pásů. Je-li vozidlo vybaveno kotevními úchyty pro tyto sedadla, musí tyto kotevní úchyty splňovat požadavky této směrnice.

Avšak kotevní úchyty určené k použití výlučně ve spojení s pásem pro zdravotně postiženou osobu anebo s jiným zadržným systémem uvedeným v článku 2a směrnice Rady 77/541/EHS ze dne 28. června 1977 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se bezpečnostních pásů a zadržných systémů motorových vozidel (*) nemusí splňovat požadavky této směrnice, pokud byly navrženy a zkonstruovány podle vnitrostátních právních požadavků s cílem v praxi zabezpečit maximální úroveň bezpečnosti.

(*) Úř. věst. L 220, 29.8.1977, s. 95. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.“

Opatření ve prospěch zdravotně postižených osob

Komise posoudí do ... (*) konkrétní postupy pro harmonizaci požadavků na kotevní úchyty určené k použití výlučně ve spojení s pásem pro zdravotně postiženou osobu anebo s jiným zadržným systémem uvedeným v článku 2a směrnice 77/541/EHS na základě stávajících mezinárodních norem a vnitrostátních právních požadavků, aby se zabezpečila stejná úroveň bezpečnosti, jakou stanoví tato směrnice. V případě potřeby předloží Komise návrh opatření. Změny této směrnice jsou přijímány postupem podle článku 13 směrnice 70/156/EHS.

Článek 3

Uplatňování

1. Od 1. ledna 2005 nesmějí členské státy z důvodů týkajících se kotevních úchytných bezpečnostních pásů, pokud splňují požadavky stanovené ve směrnici 76/115/EHS, ve znění této směrnice,

a) odmítnout udělit ES schválení typu anebo vnitrostátní schválení typu pro určitý typ vozidla,

b) zakázat registraci nebo prodej nových vozidel nebo jejich uvedení do provozu.

2. Od 1. července 2005 z důvodů týkajících se kotevních úchytných bezpečnostních pásů, pokud nesplňují požadavky stanovené ve směrnici 76/115/EHS, ve znění této směrnice, členské státy u nových vozidel

a) již nesmějí udělit ES schválení typu,

b) odmítnou udělit vnitrostátní schválení typu.

3. Od 1. července 2006 z důvodů týkajících se kotevních úchytných bezpečnostních pásů, pokud nesplňují požadavky stanovené ve směrnici 76/115/EHS, ve znění této směrnice, členské státy

a) považují prohlášení o shodě doprovázející nová vozidla za neplatná pro účely čl. 7 odst. 1 směrnice 70/156/EHS,

b) odmítnou registraci nebo prodej nových vozidel nebo jejich uvedení do provozu, kromě případů, kdy se použije čl. 8 odst. 2 směrnice 70/156/EHS.

(*) 24 měsíců po datu uvedeném v čl. 4 odst. 2.

Článek 4

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... (*). Neprodleně o nich uvědomí Komisi.
2. Použijí tyto předpisy ode dne ... (**).
3. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
4. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne ... 2005.

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

(*) Šest měsíců po dni vstupu této směrnice v platnost.

(**) Šest měsíců a jeden den po dni vstupu této směrnice v platnost.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Navrhovaná směrnice předložená Komisí dne 20. června 2003 ⁽¹⁾ vychází z článku 95 Smlouvy o ES.

Evropský hospodářský a sociální výbor zaujal své stanovisko ⁽²⁾ dne 10. prosince 2003.

Evropský parlament dokončil první čtení a zaujal své stanovisko dne 17. prosince 2003 ⁽³⁾.

Dne 24. ledna 2005 Rada přijala společný postoj, který je uveden v dok. 11933/04.

II. CÍL

Cílem navrhované směrnice je pozměnit směrnici Rady 76/115/EHS ze dne 18. prosince 1975, naposledy pozměněnou směrnicí Komise 96/38/ES, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kotevních úchytů bezpečnostních pásů motorových vozidel tak, aby bylo vybavení bezpečnostními pásy v jiných motorových vozidlech než osobních automobilech povinné.

Vybavení bezpečnostními pásy se ve vztahu k vozidlům týká rovněž tyto dvě směrnice:

- směrnice Rady 74/408/EHS ze dne 22. července 1974, naposledy pozměněná směrnicí Komise 96/37/ES, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se sedadel motorových vozidel,
- směrnice Rady 77/541/EHS ze dne 28. června 1977, naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/3/ES, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se bezpečnostních pásů a zádržných systémů motorových vozidel.

S ohledem na povinné vybavení bezpečnostními pásy ve všech vozidlech navrhla Komise pozměnit z technických důvodů dané tři směrnice současně.

Vzhledem k tomu, že konečným cílem navrhovaného opatření je zvýšit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, měly by být směrnice přijaty současně a ve stejný den provedeny.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecně

Ve společném postoji, který byl přijat jednomyslně, Rada:

- pozměnila článek 1, aby mohly členské státy z oblasti působnosti dané směrnicí vyjmout kotevní úchyty bezpečnostních pásů a zádržných systémů určených pro zdravotně postižené osoby,
- vložila nový článek, kterým se Komise vyzývá k prověření konkrétních postupů pro harmonizaci požadavků pro zdravotně postižené osoby,
- odložila různá data vstupu v platnost uvedená v článku 3,
- zamítla čtyři změny Evropského parlamentu, jejichž účelem v článku 1 bylo vybavení sedadel v turistických autobusech, která směřují do strany, kotevními úchyty dvoubodového pásu, neboť Rada sdílí názor Komise týkající se nebezpečí spojeného se sedadly směřujícími do strany ve všech typech vozidel.

⁽¹⁾ Dok. 10887/03 ENT 114 CODEC 908.

⁽²⁾ Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 8.

⁽³⁾ Úř. věst. C 91 E, 15.4.2004, s. 496.

2. Nové prvky obsažené ve společném postoji ve srovnání s návrhem Komise

Čl. 1 bod 2

Znění Komise bylo doplněno o konkrétní ustanovení týkající se kotevních úchytů bezpečnostních pásů a zádržných systémů určených pro zdravotně postižené osoby, která umožňují vynětí těchto kotevních úchytů z technických ustanovení dané směrnice.

Článek 2

Byl vložen nový článek, kterým se Komise vyzývá, aby v případě potřeby předložila návrh opatření pro harmonizaci vnitrostátních právních předpisů týkajících se bezpečnostních pásů a zádržných systémů určených pro zdravotně postižené osoby.

Článek 3 (dříve článek 2)

Všechna data týkající se provádění dané směrnice byla odložena a nahrazena pohyblivými lhůtami v závislosti na dni přijetí této nové směrnice.

IV. ZÁVĚR

Společný postoj, který se z velké části shoduje s návrhem Komise, byl Radou přijat jednomyslně. Hlavní změny návrhu Komise se týkají výjimky povolené ve vztahu ke kotevním úchytům bezpečnostních pásů a zádržných systémů určených pro zdravotně postižené osoby a lhůt pro převedení této směrnice a její vstup v platnost, které byly upraveny.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 17/2005**přijatý Radou dne 24. ledna 2005****s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES ze dne ..., kterou se mění směrnice Rady 77/541/EHS o sblížování právních předpisů členských států týkajících se bezpečnostních pásů a zádržných systémů motorových vozidel****(Text s významem pro EHP)**

(2005/C 111 E/04)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Výzkum ukázal, že v případě nehody může použití bezpečnostních pásů a zádržných systémů přispět k podstatnému snížení počtu smrtelných úrazů i vážnosti poranění, a to i v případě převrácení vozidla. Montáž bezpečnostních pásů a zádržných systémů do všech kategorií vozidel bude nepochybně představovat důležitý krok vpřed při zvyšování bezpečnosti silničního provozu a následné záchraně životů.
- (2) Vybavení všech vozidel bezpečnostními pásy by mohlo společnosti přinést značný užitek.
- (3) V usnesení ze dne 18. února 1986 o společných opatřeních ke snížení počtu silničních nehod v rámci programu Společenství pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích ⁽³⁾ zdůraznil Evropský parlament potřebu zavést povinné používání bezpečnostních pásů pro všechny cestující, včetně dětí, kromě cestujících ve vozidlech pro hromadnou přepravu osob. Z tohoto důvodu je v otázce povinného vybavení vozidel bezpečnostními pásy nebo zádržnými systémy nutno rozlišovat mezi autobusy pro hromadnou přepravu osob a ostatními vozidly.
- (4) V souladu se směrnicí Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ⁽⁴⁾ se systém Společenství pro

schvalování typu vztahuje na všechna nová vozidla kategorie M₁ až od 1. ledna 1998. Pouze tato vozidla musí být tudíž vybavena bezpečnostními pásy nebo zádržnými systémy, které splňují požadavky směrnice 77/541/EHS ⁽⁵⁾.

- (5) Dokud nebude systém Společenství pro schvalování typu rozšířen na všechny kategorie vozidel, mělo by se v zájmu bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích vyžadovat, aby byla vozidla jiných kategorií než M₁ vybavena bezpečnostními pásy nebo zádržnými systémy.

- (6) Směrnice 77/541/EHS již stanoví veškeré technické a správní požadavky na schvalování typu vozidel jiných kategorií než M₁. Členské státy tedy nemusí zavádět další předpisy.

- (7) Od vstupu v platnost směrnice Komise 96/36/ES ze dne 17. června 1996, kterou se přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 77/541/EHS o bezpečnostních pásích a zádržných systémech motorových vozidel ⁽⁶⁾, již několik členských států stanovilo povinné dodržování uvedené směrnice pro některé kategorie vozidel jiné než M₁. Výrobci a jejich dodavatelé za tím účelem vyvinuli odpovídající technologii.

- (8) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/85/ES ze dne 20. listopadu 2001 o zvláštních ustanoveních pro vozidla používaná k přepravě osob, která mají více než osm sedadel kromě sedadla řidiče ⁽⁷⁾, stanoví, že osoby se sníženou pohyblivostí, například zdravotně postižené osoby, mohou mít snadnější přístup do vozidel používaných k přepravě osob, která mají více než osm sedadel. Je nezbytné, aby členské státy mohly povolit montáž bezpečnostních pásů nebo zádržných systémů, které neodpovídají technickým požadavkům směrnice 77/541/EHS, avšak jsou zvláště navrženy pro účely zabezpečení uvedených osob v těchto vozidlech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 10.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2003 (Úř. věst. C 91 E, 15.4.2004, s. 491), společný postoj Rady ze dne 24. ledna 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/78/ES (Úř. věst. L 153, 30.4.2004, s. 103).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 220, 29.8.1977, s. 95. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 178, 17.7.1996, s. 15.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 42, 13.2.2002, s. 1.

(9) Směrnice 77/541/EHS by proto měla být změněna.

(10) Jelikož cíle této směrnice, totiž zlepšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zavedením povinného vybavení některých kategorií vozidel bezpečnostními pásy, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodů rozsahu opatření navrhovaných v této oblasti, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovené v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 77/541/EHS

Směrnice 77/541/EHS se mění takto:

1. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 2a

1. Členské státy mohou svými vnitrostátními právními předpisy povolit montáž bezpečnostních pásů nebo zádržných systémů, které nejsou uvedeny v této směrnici, pokud jsou určeny pro zdravotně postižené osoby.

2. Členské státy mohou rovněž vyjmout z oblasti působnosti této směrnice zádržné systémy navržené ke splnění požadavků přílohy VII směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/85/ES ze dne 20. listopadu 2001 o zvláštních ustanoveních pro vozidla používaná k přepravě osob, která mají více než osm sedadel kromě sedadla řidiče (*).

3. Požadavky přílohy I bodu 3.2.1 této směrnice se nevztahují na bezpečnostní pásy a zádržné systémy uvedené v odstavcích 1 a 2.

(*) Úř. věst. L 42, 13.2.2002, s. 1.“

2. V článku 9 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Vozidla kategorií M₂ a M₃ se rozdělují do tříd definovaných v oddíle 2 přílohy I směrnice 2001/85/ES.“

3. Příloha I se mění takto:

a) poznámka pod čarou, která se týká bodu 3.1, se zrušuje;

b) bod 3.1.1 se nahrazuje tímto:

„3.1.1 S výjimkou sedadel určených k použití jen ve stojícím vozidle musí být sedadla vozidel kategorií M₁, M₂ (třídy III nebo B), M₃ a N vybavena bezpečnostními pásy nebo zádržnými systémy splňujícími požadavky této směrnice.

Vozidla tříd I, II nebo A kategorií M₂ nebo M₃ mohou být vybavena bezpečnostními pásy nebo zádržnými systémy, pokud splňují požadavky této směrnice.“

Článek 2

Opatření ve prospěch zdravotně postižených osob

Komise posoudí do ... (*) konkrétní postupy pro harmonizaci požadavků na bezpečnostní pásy určené pro zdravotně postižené osoby na základě stávajících mezinárodních norem a vnitrostátních právních požadavků, aby se zabezpečila stejná úroveň bezpečnosti, jakou stanoví tato směrnice. V případě potřeby předloží Komise návrh opatření. Změny této směrnice jsou přijímány postupem podle článku 13 směrnice 70/156/EHS.

Článek 3

Uplatňování

1. Od 1. ledna 2005 nesmějí členské státy z důvodů týkajících se montáže bezpečnostních pásů nebo zádržných systémů, které splňují požadavky stanovené ve směrnici 77/541/EHS ve znění této směrnice,

a) odmítnout udělit ES schválení typu anebo vnitrostátní schválení typu pro určitý typ vozidla,

b) zakázat registraci nebo prodej nových vozidel nebo jejich uvedení do provozu.

2. Od 1. července 2005 z důvodů týkajících se montáže bezpečnostních pásů nebo zádržných systémů, které nesplňují požadavky stanovené ve směrnici 77/541/EHS ve znění této směrnice, členské státy

a) již nesmějí udělit ES schválení typu,

b) odmítnou udělit vnitrostátní schválení typu.

(*) 24 měsíců po datu uvedeném v čl. 4 odst. 2.

3. Od 1. července 2006 z důvodů týkajících se montáže bezpečnostních pásů nebo zadržných systémů, které nesplňují požadavky stanovené ve směrnici 77/541/EHS ve znění této směrnice, členské státy

- a) považují prohlášení o shodě doprovázející nová vozidla za neplatná pro účely čl. 7 odst. 1 směrnice 70/156/EHS,
- b) odmítnou registraci nebo prodej nových vozidel nebo jejich uvedení do provozu, kromě případů, kdy se použije čl. 8 odst. 2 směrnice 70/156/EHS.

Článek 4

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... (*). Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Použijí tyto předpisy ode dne ... (**).

3. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

4. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne ... 2005.

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

(*) Šest měsíců po dni vstupu této směrnice v platnost.

(**) Šest měsíců a jeden den po dni vstupu této směrnice v platnost.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Navrhovaná směrnice předložená Komisí dne 20. června 2003 ⁽¹⁾ vychází z článku 95 Smlouvy o ES.

Evropský hospodářský a sociální výbor zaujal své stanovisko ⁽²⁾ dne 10. prosince 2003.

Evropský parlament dokončil první čtení a zaujal své stanovisko dne 17. prosince 2003 ⁽³⁾.

Dne 24. ledna 2005 Rada přijala společný postoj, který je uveden v dok. 11934/04.

II. CÍL

Cílem navrhované směrnice je pozměnit směrnici Rady 77/541/EHS ze dne 28. června 1977, naposledy pozměněnou směrnicí Komise 2003/3/ES, o sblížení právních předpisů členských států týkajících se bezpečnostních pásů a zádržných systémů motorových vozidel tak, aby bylo vybavení bezpečnostními pásy v jiných motorových vozidlech než osobních automobilech povinné.

Vybavení bezpečnostními pásy se ve vztahu k vozidlům týká rovněž tyto dvě směrnice:

- směrnice Rady 74/408/EHS ze dne 22. července 1974, naposledy pozměněná směrnicí Komise 96/37/ES, o sblížení právních předpisů členských států týkajících se sedadel motorových vozidel,
- směrnice Rady 76/115/EHS ze dne 18. prosince 1975, naposledy pozměněná směrnicí Komise 96/38/ES, o sblížení právních předpisů členských států týkajících se kotevních úchytů bezpečnostních pásů motorových vozidel.

S ohledem na povinné vybavení bezpečnostními pásy ve všech vozidlech navrhla Komise pozměnit z technických důvodů dané tři směrnice současně.

Vzhledem k tomu, že konečným cílem navrhovaného opatření je zvýšit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, měly by být směrnice přijaty současně a ve stejný den provedeny.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecně

Ve společném postoji, který byl přijat jednomyslně, Rada:

- pozměnila článek 1, aby mohly členské státy z oblasti působnosti dané směrnicí vyjmout bezpečnostní pásy a zádržné systémy určené pro zdravotně postižené osoby,
- vložila nový článek, kterým se Komise vyzývá k prověření konkrétních postupů pro harmonizaci požadavků pro zdravotně postižené osoby,
- odložila různá data vstupu v platnost uvedená v článku 3,
- zamítla změnu Evropského parlamentu, jejímž účelem v článku 1 bylo vybavení sedadel v turistických autobusech, která směřují do strany, dvoubodovými pásy, neboť Rada sdílí názor Komise týkající se nebezpečí spojeného se sedadly směřujícími do strany ve všech typech vozidel.

⁽¹⁾ Dok. 10886/03 ENT 113 CODEC 907.

⁽²⁾ Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 10.

⁽³⁾ Úř. věst. C 91 E, 15.4.2004, s. 491.

2. Nové prvky obsažené ve společném postoji ve srovnání s návrhem Komise

Čl. 1 bod 1

Znění Komise bylo nahrazeno novým zněním, které umožňuje vynětí bezpečnostních pásů a zádržných systémů určených pro zdravotně postižené osoby z technických ustanovení dané směrnice.

Článek 2

Byl vložen nový článek, kterým se Komise vyzývá, aby v případě potřeby předložila návrh opatření pro harmonizaci vnitrostátních právních předpisů týkajících se bezpečnostních pásů a zádržných systémů určených pro zdravotně postižené osoby.

Článek 3 (dříve článek 2)

Všechna data týkající se provádění dané směrnice byla odložena a nahrazena pohyblivými lhůtami v závislosti na dni přijetí této nové směrnice.

IV. ZÁVĚR

Společný postoj, který se z velké části shoduje s návrhem Komise, byl Radou přijat jednomyslně. Hlavní změny návrhu Komise se týkají výjimky povolené ve vztahu k bezpečnostním pásům a zádržným systémům určeným pro zdravotně postižené osoby a lhůt pro převedení této směrnice a její vstup v platnost, které byly upraveny.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 18/2005**přijatý Radou dne 24. ledna 2005****s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES ze dne ..., kterou se mění směrnice Rady 74/408/EHS o sedadlech, jejich ukotvení a opěrkách hlavy motorových vozidel****(Text s významem pro EHP)**

(2005/C 111 E/05)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Výzkum ukázal, že v případě nehody může použití bezpečnostních pásů a zadržných systémů přispět k podstatnému snížení počtu smrtelných úrazů i vážnosti poranění, a to i v případě převrácení vozidla. Montáž bezpečnostních pásů a zadržných systémů do všech kategorií vozidel bude nepochybně představovat důležitý krok vpřed při zvyšování bezpečnosti silničního provozu a následné záchraně životů.
- (2) Vybavení všech vozidel bezpečnostními pásy by mohlo společnosti přinést značný užitek.
- (3) V usnesení ze dne 18. února 1986 o společných opatřeních ke snížení počtu silničních nehod v rámci programu Společenství pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích ⁽³⁾ zdůraznil Evropský parlament potřebu zavést povinné používání bezpečnostních pásů pro všechny cestující, včetně dětí, kromě cestujících ve vozidlech pro hromadnou přepravu osob. Z tohoto důvodu je v otázce povinného vybavení vozidel bezpečnostními pásy nebo zadržnými systémy nutno rozlišovat mezi autobusy pro hromadnou přepravu osob a ostatními vozidly.
- (4) V souladu se směrnicí Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ⁽⁴⁾ se systém Společenství pro

schvalování typu vztahuje na všechna nová vozidla kategorie M₁ až od 1. ledna 1998. Pouze tato vozidla musí být tudíž vybavena sedadly, ukotvením sedadel a opěrkami hlavy, které splňují požadavky směrnice 74/408/EHS ⁽⁵⁾.

- (5) Dokud nebude systém Společenství pro schvalování typu rozšířen na všechny kategorie vozidel, mělo by se v zájmu bezpečnosti silničního provozu vyžadovat, aby byla vozidla jiných kategorií než M₁ vybavena sedadly a ukotvením sedadel, která jsou slučitelná s montáží kotevnicích úchyty pro bezpečnostní pásy.
- (6) Směrnice 74/408/EHS již stanoví veškeré technické a správní požadavky na schvalování typu vozidel jiných kategorií než M₁. Členské státy tedy nemusí zavádět další předpisy.
- (7) Od vstupu v platnost směrnice Komise 96/37/ES ze dne 17. června 1996, kterou se přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 74/408/EHS ⁽⁶⁾, již několik členských států stanovilo povinné dodržování uvedené směrnice pro některé kategorie vozidel jiné než M₁. Výrobci a jejich dodavatelé za tím účelem vyvinuli odpovídající technologie.
- (8) Výzkum ukázal, že sedadla směřující do strany nelze vybavit bezpečnostními pásy, které budou zaručovat cestujícím stejnou úroveň bezpečnosti jako u sedadel směřujících dopředu. Z bezpečnostních důvodů je nutno u některých kategorií vozidel tato sedadla zakázat.
- (9) Směrnice 74/408/EHS by proto měla být změněna.
- (10) Jelikož cíle této směrnice, totiž zlepšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zavedením povinného vybavení některých kategorií vozidel bezpečnostními pásy, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodů rozsahu opatření navrhovaných v této oblasti, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovené v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 6.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2003 (Úř. věst. 91E, 15.4.2004, s. 498), společný postoj Rady ze dne 24. ledna 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 68, 24.3.1986, s. 35.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/78/ES (Úř. věst. L 153, 30.4.2004, s. 103).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 221, 12.8.1974, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 186, 25.7.1996, s. 28.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

svírá se svislou rovinou souměrnosti vozidla úhel menší než $+10^\circ$ nebo -10° ;

Článek 1

Změny směrnice 74/408/EHS

Směrnice 70/408/EHS se mění takto:

1. Článek 1 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Vozidla kategorií M_2 a M_3 se rozdělují do tříd definovaných v oddíle 2 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/85/ES ze dne 20. listopadu 2001 o zvláštních ustanoveních pro vozidla používaná k přepravě osob, která mají více než osm sedadel kromě sedadla řidiče (*).

(*) Úř. věst. L 42, 13.2.2002, s. 1.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Tato směrnice se nevztahuje na sedadla směřující dozadu.“

2. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

1. Montáž sedadel směřujících do strany se zakazuje u vozidel kategorií M_1 , N_1 , M_2 (třídy III nebo B) a M_3 (třídy III nebo B).

2. Odstavec 1 se nevztahuje na sanitní vozidla ani vozidla uvedená v čl. 8 odst. 1 první odrážce směrnice 70/156/EHS.“

3. Příloha II se mění takto:

a) bod 1.1 se nahrazuje tímto:

„1.1 Požadavky této přílohy se nevztahují na sedadla směřující dozadu ani na opěrky hlavy montované na tato sedadla.“;

b) bod 2.3 se nahrazuje tímto:

„2.3 ‚sedadlem‘ se rozumí konstrukce včetně polštářování, která může být pevnou součástí konstrukce vozidla a která je určena k sedění jedné dospělé osoby. Výraz zahrnuje jak jednotlivé sedadlo, tak část lavicového sedadla určenou k sedění jedné osoby.

Sedadlo se podle směřování definuje takto:

2.3.1 ‚sedadlem směřujícím dopředu‘ se rozumí sedadlo, které lze používat, pokud je vozidlo v pohybu, a které směřuje směrem k přední části vozidla tak, že svislá rovina souměrnosti sedadla

2.3.2 ‚sedadlem směřujícím dozadu‘ se rozumí sedadlo, které lze používat, pokud je vozidlo v pohybu, a které směřuje směrem k zadní části vozidla tak, že svislá rovina souměrnosti sedadla svírá se svislou rovinou souměrnosti vozidla úhel menší než $+10^\circ$ nebo -10° ;

2.3.3 ‚sedadlem směřujícím do strany‘ se rozumí sedadlo, které vzhledem ke svému nastavení na svislou rovinu souměrnosti vozidla nesplňuje ani jednu z definic uvedených výše v bodech 2.3.1 a 2.3.2;“

c) bod 2.9 se zrušuje.

4. V příloze III se bod 2.5 nahrazuje tímto:

„2.5 ‚sedadlem‘ se rozumí konstrukce včetně polštářování a připevňovacích součástí, která může být pevnou součástí vozidla, která je určena k použití ve vozidle a k sedění jedné nebo několika dospělých osob.

Sedadlo se podle směřování definuje takto:

2.5.1 ‚sedadlem směřujícím dopředu‘ se rozumí sedadlo, které lze používat, pokud je vozidlo v pohybu, a které směřuje směrem k přední části vozidla tak, že svislá rovina souměrnosti sedadla svírá se svislou rovinou souměrnosti vozidla úhel menší než $+10^\circ$ nebo -10° ;

2.5.2 ‚sedadlem směřujícím dozadu‘ se rozumí sedadlo, které lze používat, pokud je vozidlo v pohybu, a které směřuje směrem k zadní části vozidla tak, že svislá rovina souměrnosti sedadla svírá se svislou rovinou souměrnosti vozidla úhel menší než $+10^\circ$ nebo -10° ;

2.5.3 ‚sedadlem směřujícím do strany‘ se rozumí sedadlo, které vzhledem ke svému nastavení na svislou rovinu souměrnosti vozidla nesplňuje ani jednu z definic uvedených výše v bodech 2.5.1 a 2.5.2;“

5. Příloha IV se mění takto:

a) bod 1.1 se nahrazuje tímto:

„1.1 Požadavky této přílohy se týkají vozidel kategorií N_1 , N_2 a N_3 a těch vozidel kategorií M_2 a M_3 , na která se nevztahuje příloha III. S výjimkou ustanovení bodu 2.5 se tyto požadavky týkají rovněž sedadel směřujících do strany všech kategorií vozidel.“;

b) bod 2.4 se nahrazuje tímto:

„2.4. Všechna sedadla, která mohou být sklopena dopředu nebo která mají sklopné opěradlo, se musí v obvyklé poloze samočinně zablokovat. Tento požadavek se nevztahuje na sedadla namontovaná do prostoru pro invalidní vozíky ve vozidlech kategorií M₂ nebo M₃ ve třídě I, II nebo A.“

Článek 2

Uplatňování

1. Od ... (*) nesmějí členské státy z důvodů týkajících se sedadel, jejich ukotvení a opěrek hlavy, které splňují požadavky stanovené ve směrnici 74/408/EHS ve znění této směrnice,

a) odmítnout udělit ES schválení typu anebo vnitrostátní schválení typu pro určitý typ vozidla,

b) zakázat registraci nebo prodej nových vozidel nebo jejich uvedení do provozu.

2. Od 1. července 2005 z důvodů týkajících se sedadel, jejich ukotvení a opěrek hlavy, které nesplňují požadavky stanovené ve směrnici 74/408/EHS ve znění této směrnice, členské státy

a) již nesmějí udělit ES schválení typu,

b) odmítnou udělit vnitrostátní schválení typu.

3. Od 1. července 2006 z důvodů týkajících se sedadel, jejich ukotvení a opěrek hlavy, které nesplňují požadavky stanovené ve směrnici 74/408/EHS ve znění této směrnice, členské státy

a) považují prohlášení o shodě doprovázející nová vozidla za neplatná pro účely čl. 7 odst. 1 směrnice 70/156/EHS,

b) odmítnou registraci nebo prodej nových vozidel nebo jejich uvedení do provozu, kromě případů, kdy se použije čl. 8 odst. 2 směrnice 70/156/EHS.

Článek 3

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... (**). Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Použijí tyto předpisy ode dne ... (**).

3. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

4. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne ... 2005.

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

(*) Datum stanovené v čl. 3 odst. 2.

(**) Šest měsíců po dni vstupu této směrnice v platnost.

(***) Šest měsíců a jeden den po dni vstupu této směrnice v platnost.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Navrhovaná směrnice předložená Komisí dne 20. června 2003 ⁽¹⁾ vychází z článku 95 Smlouvy o ES.

Evropský hospodářský a sociální výbor zaujal své stanovisko ⁽²⁾ dne 10. prosince 2003.

Evropský parlament dokončil první čtení a zaujal své stanovisko dne 17. prosince 2003 ⁽³⁾.

Dne 24. ledna 2005 Rada přijala společný postoj, který je uveden v dok. 11935/04.

II. CÍL

Cílem navrhované směrnice je pozměnit směrnici Rady 74/408/EHS ze dne 22. července 1974, naposledy pozměněnou směrnicí Komise 96/37/ES, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se sedadel motorových vozidel tak, aby bylo vybavení bezpečnostními pásy v jiných motorových vozidlech než osobních automobilech povinné.

Vybavení bezpečnostními pásy se ve vztahu k vozidlům týkají rovněž tyto dvě směrnice:

- směrnice Rady 77/541/EHS ze dne 28. června 1977, naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/3/ES, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se bezpečnostních pásů a zádržných systémů motorových vozidel,
- směrnice Rady 76/115/EHS ze dne 18. prosince 1975, naposledy pozměněná směrnicí Komise 96/38/ES, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kotevních úchytných bezpečnostních pásů motorových vozidel.

S ohledem na povinné vybavení bezpečnostními pásy ve všech vozidlech navrhla Komise pozměnit z technických důvodů dané tři směrnice současně.

Vzhledem k tomu, že konečným cílem navrhovaného opatření je zvýšit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, měly by být směrnice přijaty současně a ve stejný den provedeny.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecně

Ve společném postoji, který byl přijat jednomyslně, Rada:

- pozměnila článek 1, konkrétně zahrnutím sklopných sedadel do oblasti působnosti směrnice a vložením definic pro kategorizaci různého směřování sedadel,
- odložila různá data vstupu v platnost uvedená v článku 2,
- zamítla tři změny Evropského parlamentu:
 - byla zamítnuta změna EP č. 3, jež navrhovala vytvoření nového bodu odůvodnění 8a) týkajícího se testů směřování do strany, které měla prověřit Komise, neboť se Rada nedomnívá, že pro přijetí závěru o tom, že sedadla směřující do strany jsou nebezpečná pro cestující všech druhů vozidel, je třeba provést více testů,
 - byly zamítnuty změny EP č. 1 a 2 omezující v článku 1 zákaz vybavení sedadly směřujícími do strany na určité kategorie motorových vozidel, neboť se Rada stejně jako Komise domnívá, že postranní sedadla by se měla z důvodu bezpečnosti cestujících zakázat ve všech typech vozidel.

⁽¹⁾ Dok. 10888/03 ENT 115 CODEC 909

⁽²⁾ Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 6.

⁽³⁾ Úř. věst. C 91 E, 15.4.2004, s. 487.

2. Nové prvky obsažené ve společném postoji ve srovnání s návrhem Komise

Čl. 1 bod 1

Vypuštění odkazu na neuplatňování směrnice na „sklopná sedadla“.

Bod 2

- povinnost členských států zakázat vybavení sedadly směřujícími do strany byla přesunuta do článku 2 o provádění;
- byl upřesněn rozsah zákazu sedadel směřujících do strany.

Byly vloženy dva nové body (body 3 a 4) pro účely definice různého směřování sedadel: sedadla směřující dopředu, sedadla směřující dozadu a sedadla směřující do strany.

Bod 5 (dříve bod 3)

Nový odstavec stanoví, že automatický systém blokování vyžadovaný u sklopných sedadel se nevztahuje na sklopná sedadla umístěná v prostoru pro invalidní vozík u vozidel kategorie M₂ nebo M₃ třídy I, II nebo A (městské autobusy).

Článek 2

Všechna data týkající se provádění dané směrnice byla odložena a nahrazena pohyblivými lhůtami v závislosti na dni přijetí této nové směrnice.

IV. ZÁVĚR

Společný postoj, který se z velké části shoduje s návrhem Komise, byl Radou přijat jednomyslně. Hlavní změny návrhu Komise se týkají jednak zahrnutí sklopných sedadel do oblasti působnosti dané směrnice a jednak zahrnutí definic různého směřování sedadel. Dále byly upraveny lhůty pro převedení této směrnice a její vstup v platnost.
